

11

Národ český zastížen těžkou, nenahraditelnou ztrátou...
Národní listy zpravují veřejnost o smrti Karoliny Světlé
(čte Martin Polách)

Vypravěč (Daniel Rous)

8. září 1899 zaplnila titulní stranu Národních listů informace o smrti Karoliny Světlé. Velká písmena, černý okraj, teskný tón textu – titulní strana novin měla podobu parte.

Národní listy (Martin Polách)

Novinová zpráva o smrti Světlé

Národ český zastížen těžkou, nenahraditelnou ztrátou. Geniální naší spisovatelky, Karoliny Světlé, ženy velikého ducha a přeskvělého tvůrčího nadání, které bylo celé zasvěceno lidu českému – více není! Úsvitem dne 7. září pohasla nejen hvězda první velikosti na literárním nebi našem, nejen spisovatelka naše nejpopulárnější, nejen umělkyně dokonalá, kterou posuzovatel vkusu tak vytříbeného a rozhledu tak obsáhlého jako náš Jan Neruda přirovnával ku nejslavnější básnířce Francie G. Sandové. [...] Ve své Karolině Světlé ztrácí národ náš jednu z nejvěrnějších, nejstatečnějších svých žen, příkladnou vlastenku a ryzí, ideální demokratku českou, která veškerou láskou a horlivostí svého zlatého srdce pracovala pro vysvobození a povznesení svého českého lidu, v nějž věřila a spoléhala do posledního dechu svého nadějí a vírou neochvějnou. [...] Karolina Světlá znamenitě vystihla ve svých spisech a věrně i mistrně ztlumočila, co v prostých těch hlavách a srdcích našich českých horalů a vesničanů vřelo. [...] Za těch 40 let, kdy v památném Hálkově prvním almanachu „Máji“ r. 1858 uveřejnila svou první povídku „Dvojí probuzení“, obohatila Karolina Světlá písemnictví národa českého takovou hojností spisů, novel a románů významu nevšedního a umělecké ceny převysoké, že právem jí přiřknouti sluší palmu a jméno nejslavnější spisovatelky české. [...] Má své místo ve Slavínu zajisté jí nejmilejším: v nadšených srdcích miliónů lidu českého! [...]

Velmi často mluvila o smrti, přičemž vyslovila přání, aby na její rakev nebyly položeny věnce, nýbrž aby místo nich příspěvky složeny byly k dobročinným účelům. Také přála si, aby hrob její označen byl pouze deskou a nikoli pomníkem. [...] Pohřeb zesnulé konati se bude [...] v sobotu o 3. hodině odpolední z kostela sv. Štěpána, kamž bude mrtvola přenesena z domu smutku v čís. 38 na nároží Karlova náměstí a Ječné ulice. Pochována bude v hrobě svého manžela na 4. hřbitově olšanském.

Národní listy, 8. září 1899, S. 1. Text editován.